

Zemřel profesor Libor Pátý

14. ledna 2021

S hlubokým zármutkem oznamujeme, že dne 11. ledna 2021 zemřel po dlouhé nemoci ve věku nedožitých 92 let prof. RNDr. Libor Pátý, CSc., zakladatel oboru fyziky nízkých tlaků na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy a později náměstek ministra školství v první polistopadové vládě.

Když prof. Libor Pátý před rokem a půl slavil úctyhodnou devadesátku, tak by, kdyby mu to tehdy zdravotní stav dovolil, na zasedání Vědecké rady UK slyšel, že mu „Univerzita Karlova uděluje stříbrnou medaili za zásluhy o rozvoj vědy, vzdělanosti a za boj o udržení akademických svobod.“ Bohužel, ocenění za něj musel převzít jeho vnuk David.

Celý profesní život prof. Pátého byl úzce spjatý s Univerzitou Karlovou — konkrétně s Katedrou elektroniky a vysoké frekvence, později Katedrou elektroniky a vakuové fyziky, která od roku 2006 nese jméno Katedra fyziky povrchů a plazmatu. Stal se však nejen jedním ze zakladatelů oboru fyziky nízkých tlaků (vakua) u nás, byl také člověkem politicky odvážným a tato skutečnost do značné míry formovala i jeho spletitou životní dráhu.

Prof. Libor Pátý byl velmi aktivním člověkem, spolupřítel vědecké konference, zapojil se do činnosti Jednoty československých matematiků a fyziků, kde pomohl založit fyzikální vědeckou sekci a začlenit ji do mezinárodních struktur (*European Physical Society*), pořádal řadu osvětových a popularizačních přednášek, věnoval se editorské práci na různých sbornících a almanaších. Na konci osmdesátých let stál u zrodu *Kruhu nezávislé inteligence*, kterému předsedal a jehož některá setkání pod maskou Jednoty organizoval v univerzitních prostorách tehdy nového kampusu v Troji. Události 17. listopadu 1989 logicky znamenaly zásadní zlom v jeho životě — z prostého účastníka průvodu se stal i díky své předchozí angažovanosti jedním ze zakladatelů *Občanského fóra* a signatářem slavného *Provolání Občanského fóra*. Podílel se také na prohlášení *CO CHCEME*, kde zpracoval sedmý bod o kultuře a školství. Logickým vyústěním této jeho činnosti bylo to, že se stal prvním náměstkem ministra školství Petra Vopěňky v první postkomunistické vládě: stal se také jedním z těch, kdo se zasloužili o rychlé přijetí nového zákona o vysokých školách. Roku 1993 odešel do důchodu a soustředil se na pořádání seminářů pro učitele, na podporu *Evropského kulturního klubu*, kterému několik let předsedal, spolupracoval také s Českým rozhlasem. V posledních letech jeho aktivita postupně uvadla, i v souvislosti se zdravotními problémy, mj. i ztrátou zraku.

Jeho odchodem ztrácíme respektovanou osobnost a člověka vysokých morálních hodnot, kterých máme v této nelehké době nedostatek.

Poslední rozloučení se zesnulým se uskuteční v úzkém kruhu.

Jiří Pavlů a pracovníci Katedry fyziky povrchů a plazmatu